

ላስቬጋስ - ጎንደር

አሜሪካ ስመጣ ሦስት ቦታ ያለው የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይማርከኛል። ላስቬጋስ ኪዳነ ምሕረትና ቅዱስ ሚካኤል፣ ዴንቨር መድኃኔዓለምና ሚካሶታ ቅድስት ሥላሴ። ሃይማኖታቸውን የተረዱ፣ ለአገልግሎት የተገና ምራቃቸውን የዋጡ ክርስቲያኖች ያሉበት ቦታ። ወደነዚህ ቦታዎች ስመጣ ከማስተምረው የምማረው ይበልጣል። በአስቸጋሪው የአሜሪካ ኑሮና ፈተና ውስጥ የቤተ ክርስቲያን እምነትን፣ ሥርዓትና ትውፊትን ጠብቆ፣ ጊዜንና ገንዘብን ሠውቶ፣ የቤተ ክርስቲያንንም አንድነት ጠብቆ ለማገልገል የሚደረገው ተጋድሎ እንኳን የኔ ቢጤውን ሊቃውንቱንም የሚያስደምም ነው። በተለይ የወጣቶቹ አገልግሎት ጎላ ሚካኤል፣ ተምሮ ማስተማር፣ መርካቶ ተክለ ሃይማኖት ወይም ዓምደ ሃይማኖት ሰንበት ትምህርት ቤት ያላችሁ ነው የሚመስላችሁ።

ላለፉት አምስት ሳምንታት ላስቬጋስ ነበርኩ። «የኃጢአት ከተማ» እያሉ አሜሪካኖች የሚጠሯት የቁማር ከተማ ውስጥ። ከቅዳሜና እሁድ ይልቅ ረቡዕና ኅሙስ የዕረፍት ቀን በሆነባት ከተማ። ከሚፈቀደው ይልቅ የማይፈቀደውን ኃጢአት መዘርዘር በሚቀልባት ከተማ። ክረምቱ ሲመጣ ሙቀቷ እንደ ገሃነም በሚያቃጥልባት ከተማ፣ ዙሪያዋን በተራራ ታጥራ መሐሏ እንደ ድስት ጎድጉዶ፣ ቁማር ላይ የተጣደች ድስት በምትመስለው ከተማ። በታዋቂው የኔቫዳ በረሃ ውስጥ በምትገኘው ከተማ። ከተመሠረተች 110 ዓመት በሆናት ጎልማሳዋ ከተማ። የመጀመሪያዋን ባለቁማር ሆቴል (ጎልደን ኔት ሆቴልን) እኤአ በ1906 በተከለች ከተማ። በዓመት ከ41ሚሊዮን በላይ ጎብኝ በምታስተናግደዋ ጭንቅንቅ ከተማ። በየዓመቱ ከ22ሺ በላይ ስብሰባና ትርዒት በምታስተናግደው ውክቢያም ከተማ።

ቅዱስ ጳውሎስና አባ ኤፍሬም አንድ ሆነው ሃጢአት በበዛችበት የእግዚአብሔር ጸጋ ትበዛለች እንዳሉት ሆነና ብርቱዎቹ ክርስቲያኖች መሬት ገዝተው በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት መሠረት ታላቅ ቤተ ክርስቲያን ሠርተዋል። ላስቬጋስ ኪዳነ ምሕረት ወቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን። ያውም ወጭው ሙሉ በሙሉ ከፍለው ያለ ዕዳ።

እዚህ የመጣሁት ለአንድ ወር የሚቆይ ሥልጠና ተዘጋጅቶ ነው። መታዘዝ ከመሥዋዕትነት ይበልጣል ብዬ እንጂ በቀለጠኛው የላስቬጋስ ከተማ፣ ዕረፍት በሚነሣው የአሜሪካ ሩጫና ጊዜ ጠየቅ በሆነው ልጆችን የማሳደር ኃላፊነት ውስጥ ያንን ያህል ቁጥር ያለው ሰው ሥልጠናውን ይወስዳል የሚል ግምት አልነበረኝም።

ሥልጠናው ሲጀመር ግን የኔን ፍርሃት የሚንድ፣ የላስቬጋሶችን ቆራጥነት የሚያሳይ ነገር መከሰት ጀመረ። ረቡዕ ከምሽቱ 12 ሰዓት(6 pm በምዕራብ አሜሪካ ሰዓት) እስከ 2 ሰዓት(8 ሰዓት)፣ ኅሙስ ደግሞ ከምሽቱ 11 (5 pm በምዕራብ አሜሪካ ሰዓት) እስከ 1(7 pm በምዕራብ አሜሪካ ሰዓት) ነበር ሥልጠናው የሚሰጠው። ከእነዚህ ጊዜያት በተጨማሪ ኅሙስ ጠዋትና እሁድ ጠዋት ቅዳሴ አለ። እሁድ ከቅዳሴ በኋላ ደግሞ ወላጆች ልጆቻቸውን ይዘው መጥተው የልጆች መርሐ ግብር ይካሄዳል።

ሥልጠናው ሦስት ክፍሎች ነበሩት። ትምህርት፣ የቤት ሥራና አቅርቦት። ከአንድ ተኩል እስከ ሁለት ሰዓታት የሚፈጅ ትምህርት አለ። ትምህርቱን መሠረት ያደረገ የቤት ሥራ ይሰጣል። የቤት ሥራው ቅዱሳት መጻሕፍትን ማገለበጥና አባቶችን መጠየቅን የግድ ይላል። የተሠራው የቤት ሥራ በቀጣዩ ቀን በድንገት በተመረጡ ሠልጣኞች ለሕዝብ ይቀርባል። ይህ ራሱ ጊዜ ጠየቅ ነው። ከሥራ፣ ከልጆች፣ ከምግብ ማብሰልና ከቤት ጽዳት በሚተርፍ፣ ከዕንቅልፍ በሚቀማ ጊዜ የሚከናወን።

ክርስቲያናዊ ቤተሰብ፣ ብቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት፣ ሊትዮጵያውያን ቅዱሳንና መንፈሳዊ አገልግሎት የትምህርቶቻችን ርዕሶች ነበሩ። ትምህርቱን ለመከታተል ከአንድ መቶ ሰው በላይ በሰዓቱ ይገኝ ነበር። ትምህርቱ ከተጀመረ ከ10 ደቂቃ በኋላ በሩ እንደሚዘጋ ሕግ ስለወጣ ሁሉም ተሯሩጦ በሰዓቱ ነበር የሚገኘው። ከድካምና ከዕንቅፍ ጋር እየታገሉ መማር፣ ልጆችን ይዞ መጥቶ እየጠበቁ ሥልጠና መከታተል ከባድ ነበር። ላስ ቬጋሶች ግን በሚደንቅ ጽንዕት ተወጡት። በችግር ወይም በሥራ ምክንያት የቀሩትም ስልካቸው ከፍተው ባሉበት ይከታተላሉ። ያለበለዚያም ጓደኞቻቸው ቀድተው ይወስዱላቸዋል። የቤት ሥራውን ግን ይሠራሉ።

ብዙዎች የማዕድ ቤት ሥራ እንጂ የቤት ሥራ ረስተዋል። ምንም እንኳን ትምህርቱ ታትሞ ቢሰጥም ማስተዋሻ መያዝ ግን የግድ ነበር። ወጣቶች፣ ጎልማሶች፣ አባቶችና እናቶች በትጋት ትምህርቱን ሲከታተሉ፣ የቤት ሥራቸውን ሲሠሩና የቤተ ክርስቲያንን መጻሕፍት አገላብጠው የተሰጣቸውን ሠርተው ሲመጡ እንደማየት በአሜሪካ ምን ተአምር አለ።

ሥልጠናው የተጠናቀቀው የእመቤታችንን ስደት በማስመልከት በካሊፎርኒያ ግዛት ወደሚገኘው የአባ ሙሴ ጸሊምና አባ እንጦንስ የግብጽ ገዳም በተደረገ ጉዞ ነበር። ከ300 በላይ ምእመናን በ6 አውቶቡሶች ተሣፍረው መንፈሳዊ ውይይት እያደረጉ ነበር የተመሙት። የግብጹ ገዳም ጉብኝት ቅዳሴ፣ ትምህርትና የአንድነት ምግብ(አጋፔ) የታከሉበት ነበር። እጅግ አስደናቂው ነገር ደግሞ በዚህ ጉዞ ለመሳተፍ ከ4 ሰዓት በላይ ተጉዘው የሳንድያጎ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ምእመናን አብረውን መኖራቸው ነው።

ኅሙስ ከቅዳሴ በኋላ ትምህርታቸውን በሚገባ ያለ ቀሪ የተከታተሉ፣ የቤት ሥራቸውን የሠሩና ያላረፈዱ ሠልጣኞች የምረቃ ሥነ ሥርዓት ነበር። የብዙዎቹ ምእመናን ጥያቄ ወደፊት ሊቃውንቱን ጋብዘን ጠንከርና ጠለቅ ያለው የቤተ ክርስቲያን ወደ መማር መጓዝ አለብን የሚል ነበር። በቀጣይም ሊቃውንቱ ተገኝተው ትውፊታዊውን ጉባኤ የሚያስተምሩበትን መንገድ ለማዘጋጀት ነው የወሰኑት። ይበል ነው። ድካም፣ የቤት ውስጥ ሥራ፣ ልጆችን መከባከብና የዕንቅፍ እጦት የማይበግራቸው የላስ ቬጋስ ካህናትና ምእመናን ያደርጉታል ብዬ አምናለሁ። ብቻ እድሜ ይስጠን። እድሜ ለሰጠው ላስቬጋስ ጎንደር ትሆናለች። «ለእመ አእመረ ባቲ፣ ጎንደርስ ዋልድባ ይእቲ» አይደል የሚባለው።